

ОТ ИГЛА

ДО КОРМИЛО

Професионална гимназия по
транспорт и лека промишленост
гр. Омуртаг

Училищен вестник

Бр.8 месец V 2014 г.

**Юбилеен брой , посветен на 50-
годишнината от
професионалното образование в
гр. Омуртаг**

Новините на броя:

- [Интервю с Помощник-Директора на ПГТЛП гр. Омуртаг г-жа Р. Борисова по повод 50- годишния юбилей на училището](#)
- [История на професионалното образование](#)
- [Ученическо творчество](#)

На учителя с любов!

Продължава поредицата, в която ви представяме учителите от ПГТЛП . Те разговарят с учениците от 11 А клас от клуб „Училищен журналист” по проект BG051PO001-4.2.05.„Да направим училището привлекателно за младите хора” Училище за Себеутвърждаване и Подготовка към Европейски Хоризонти (УСПЕХ) .

В този брой ви представяме Помощник-Директора на ПГТЛП гр. Омуртаг г-жа Р. Борисова

Трудно ли е да сте помощник-директор?

Не толкова. Когато човек си познава естеството на работа, нормативните документи, задълженията си в детайли, работата не е трудна, но преди да бъда помощник-директор по длъжност, съм учител по професия. Учителството в мен доминира над всичко останало. Чувствам се по-уверена като учител и по-малко държа на това, че съм помощник-директор.

За колко отговорна смятате Вашата длъжност?

Моята длъжност е важна в училище, но не е най-важната. Най-важният човек в училището е директорът. Той отговаря за всичко. Като се започне от учебния процес и се стигне до материалната база и финансите в училището. Всичко това го прави директорът, той е организатор и контролиращ работата в училище

Ако можехте да смените работата си за всяка една, каква би била тя? Защо?

Не бих сменила работата си за нищо на света, въпреки че работата стана много трудна, най-вече напрегната, стресираща, обсебваща. Трудно се работи със съвременните, освободени от всичко, ученици, включително и от задълженията си. Разчитат само на правата си и по-малко на отговорностите си като ученици. Българското училище има нужда от много грижи, и то грижи не само от

държавата, но и от обществото. Ако тези грижи ги няма в осезателна степен в най-близко време, рискуваме да загубим много от това, което е имало българското училище.

Смятате ли, че работата Ви изгражда статут на уважавана личност?

Би трябвало, но вече не. И родители, и ученици не гледат на учителя вече като на онази авторитетна личност, от която зависят много неща. Вече образованите хора в страната са много. Всеки смята, че е най-важният и не уважава достатъчно труда на другия и оттук вече са разочарованията.

Какво Ви харесва във Вашата професия?

Все по-малко неща ми харесват в моята професия, но вече казах – това, че работим с млади хора и се опитваме и ние да запазваме по-младежки дух. Учителската професия е призвание. Трудно става учител от всеки. Трябва да го имаш отвътре, да ти е приятно да контактуваш с учениците, да виждаш в тях преди всичко човека. Всяко дете - и на 7, и на 17 години, си има качества, то има достойнство и ти си длъжен да се съобразяваш с това. В противен случай нищо добро не те чака.

Интервю на учениците от 11 А клас от клуб „Училищен журналист“ по проект BG051PO001-4.2.05, „Да направим училището привлекателно за младите хора“ Училище за Себеутвърждаване и Подготовка към Европейски Хоризонти (УСПЕХ)

История на професионалното образование

През 2014 година се навършват 50 години от създаването на Професионална гимназия по транспорт и лека промишленост гр. Омуртаг - училище с традиции и престиж в града, училище на три поколения - родители, синове, внуци. Училище, обединило в себе си две средни професионални училища, доказали себе си в общината и областта, обучили над 9 000 специалисти в различни области на транспорта, машиностроенето, текстила.

Със заповед № 287 от 15.09.1964 година на Министъра на транспорта и съобщенията се открива Професионално-техническо училище в гр. Омуртаг с три паралелки.

На 15.09.1973 година със Заповед на Министъра на леката промишленост отваря врати Средно

професионално-техническо училище по текстил и облекло.

От 2000 година СПТУ по транспорт „Петър Иванов” и СПТУ по текстил и облекло „Добринка Миленкова” се преобразуват в СПТУ по транспорт и лека промишленост.

На 07.04.2003 година със Заповед РД 09-332 на министъра на образованието и науката СПТУ ТЛП се преобразува в Професионална гимназия по транспорт и лека промишленост. През същата година е проведен конкурс за емблема, лого и знаме на Професионалната гимназия. Конкурсът за емблема и лого печели Десислава Атанасова Матева- ученичка от IX а клас, а знамето е изработено по идеен проект на инж. Мариана Иванова Петрова.

Емблема

Лого

Учениците на професионалната гимназия са търсени и предпочитани кадри. Всяка година завършват около 40 квалифицирани млади хора със средно образование – техници и моделиери с III-та и монтьори с II-ра степен на професионална квалификация. Училището разполага с богата съвременна материално-техническа база, която дава възможност на учениците да овладяват специфичните особености на различните професии и творчески да участват в учебния процес.

Основна мисия на училището е да предостави на обществото нов качествен образователен продукт, който

да бъде конкурентноспособен и адаптивен към новите изисквания. Поддържат се високи стандарти във всички учебни, културни и спортни дейности, като едновременно се стимулира удоволствието от ученето и спазването на дисциплината.

През 2004 година Професионална гимназия по транспорт и лека промишленост гр. Омуртаг печели и реализира проект „Професионалната квалификация- най-краткият път към успешна реализация на пазара на труда” по Програма ФАР на ЕС.

През 2007 година училището печели и реализира 6 проекта по национални програми към МОН:

- ❖ Проект „Ученическата униформа- лице и традиция на нашето училище”
- ❖ Проект „Училищните традиции и празници- неповторима атмосфера, която създава чувство на приобщеност и гордост”
- ❖ Проект „Свободата- господар в градината на творчеството”
- ❖ Проект „Възстановяване текущото поддържане на външни площадки и съоръжения”
- ❖ Проект „Обновяване на учебно-техническото оборудване”
- ❖ Проект „Съвременното оборудване- гаранция за качествено обучение” към МОН

През 2008/ 2009 година се реализира проект „Професионалната квалификация- път към кариерно развитие”

През 2009 година се работи и по следните проекти:

- ❖ Проект „Обновяване на учебно-техническото оборудване”
- ❖ Проект „45 години професионално образование в община Омуртаг”

През 2011 година училището печели и работи по проект „Заедно в училище и в свободното време” по ОПРЧР към ЕСФ.

Училището работи и като партньор на Прогимназия „Даки Йорданов” по проект „Академия за толерантност” , на Асоциация „Интегро” гр. Разград по проект “Да направим средното образование достъпно и атрактивно за ромските младежи от селските региони”.

През 2013/2014 учебна година училището участва по проект **УСПЕХ** . Проект **УСПЕХ** се осъществява по бюджетна линия "Да направим училището привлекателно за младите хора", Оперативна програма за развитие на човешките ресурси. Проектът предоставя финансиране на извънкласни дейности, с цел създаване на условия за осмисляне на свободното време на учениците в държавни и общински училища. Функционират следните извънкласни дейности:

Клуб "Скаутски лагер" с ръководител Седат Хасанов

Клуб "Млад стрелец" с ръководител Николай Савов

Клуб "Млад екскурзовод" с ръководител Галина Дянкова

Клуб "Училищен журналист" с ръководител Галина Стоянова

Ателие "Моден дизайн" с ръководител Нели Стоянова

Клуб "Искам да успея" с ръководител Румяна Смилкова

Ателие "Как да се обличаме и държим в обществото" с ръководител Мариана Иванова

През 2013/2014 учебна година училището работи и по проект "Ученически практики" по следните направления:

Диагностика и ремонт на МПС- практиката се провежда във фирма „САР-ТАР 2012" ЕООД

Производство на облекло- фирма М – трико

Ремонт и техническо обслужване с диагностика на МПС- фирма Сателит – 3

Техническо обслужване на МПС- фирма ЕТ „Оксан – Хюсеин Хасанов”

През месец февруари 2014 г. в ПГТЛП град Омуртаг започна обучение по Пилотен проект „Моят живот, моите финанси– финансова грамотност за младежи“.

Проектът се реализира от Фондация „Инициатива за финансова грамотност“ в партньорство с фондация „Джунър Ачийвмънт България“ и експерти от финансовия портал „Моите пари“. Финансира се по Програмата за подкрепа на неправителствени организации в България по Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство.

ПГТЛП гр. Омуртаг се включи като партньор на „Асоциация Интегро” по проект „Да направим средното образование достъпно и атрактивно за ромските младежи от селските райони” финансиран от Ромския образователен

фонд – Будапеща и Българо Американско общество – Вашингтон. През учебната 2013/2014 година в ПГТЛП е изграден нов клуб „Граждански журнализъм”.

Професионална гимназия по транспорт и лека промишленост град Омуртаг има достатъчно опит и възможности за работа в мултиетническа среда . От 2008 година училището въвежда: безплатни учебници за целия срок на обучение, безплатен транспорт за всички пътуващи ученици от 9 до 12 клас включително, участие в лятна академия.

През май 2014 година Професионална гимназия по транспорт и лека промишленост град Омуртаг навършва 50 години, с което доказва непреходността на постиженията си.

Днес много от тези, които са прекрачили за първи път прага на училището, започвайки да пишат неговата история, са вече и негова гордост. Училището изгражда личности от учениците- знаещи и можещи, с широка култура, национални добродетели и европейски манталитет, способни да живеят пълноценно в Омуртаг, България, Обединена Европа и света!

Учениците, учителите и родителите превърнаха училището в територия за изява на всеки индивидуален талант. Училището е Вселена!

Визията на училището е свързана с отстояване на идеята да се утвърди сред водещите културно- образователни институции в Омуртаг с ефективно демократично управление и европейска

визия. Екипът е отворен за партньорство с обществеността, родителите, институциите, уважение към всички, които имат продуктивни идеи, иновации и работят за успеха и имиджа на училището. Учители и ученици искат да бъдат сред най-добрите, защото вярват, могат и заслужават. През годините на своето развитие училището отстоява и утвърждава своя статут, параметри и изяви. От учителя тук се изисква много- да води и озарява с дръзновението си младите поколения, да дава знания и непрекъснато да обогатява своите, да достига до големи професионални и личностни висоти.

УЧЕНИЧЕСКО ТВОРЧЕСТВО

Предлагаме на вашето внимание наградните есета от конкурса „Моето училище”, посветени на 50-годишнината на професионална гимназия по транспорт и лека промишленост гр. Омуртаг

Моето училище
/есе/

Казвам се Мария и уча в Професионална гимназия по транспорт и лека промишленост в гр. Омуртаг. Избрах да уча в това училище, защото то предлага освен средно образование и професия, която можеш да упражняваш след време. И честно казано, аз не сгреших с вземането на това важно решение.

Моето училище ме научи на толкова много неща. Научих се да кроя, да шия и дори вече мога да изработвам различни по вид облекла- официални, спортни, всекидневни. И то изцяло по мой дизайн! А това за мен е, бих казала, голямо предимство.

Научих се също така и да играя много добре волейбол и сега съм капитан на отбора на момичетата в нашето училище. Явно усилените

тренировки и положеният труд дават добри резултати.

Също участвам и в клубната дейност на училището. Вземам активно участие в процеса на изработване и издаване на училищния вестник „От игла до кормило“. В училището ни има много клубове, създадени с цел да разнообразяват и запълват свободното време на учениците.

Моето училище се грижи и мисли за учениците си като им осигурява безплатни учебници и безплатен транспорт за пътуващите.

Всяка година се организират безплатни летни академии на морето и безплатни екскурзии до различни забележителни места на България. Това е училище, в което учат деца от различни етноси. То не дели своите ученици от различен произход, а напротив, сплотява ги и ги сприятелява. Според мен това е единственото училище в България, което празнува всички празници- български, ромски и турски. По този начин ние научаваме интересни факти за различните култури, но и в същото време много се забавляваме.

И като се замисля сега над това, което пиша, осъзнавам, че аз уча в най-якото училище в България, макар и да се намира в едно малко градче, но това е без значение.

Моето училище за мен се е превърнало във втори роден дом. Защо ли? Колко лесен въпрос, на който бих отговорила моментално, дори без да се замисля. Защото още с първата си прекрачена крачка в това ново и непознато училище аз го обикнах, защото ме прие толкова радушно, обикнах и преподавателите си, които всеки ден ме посрещат с усмивка. Също така се запознах и с много нови хора, с които се сприятелих и обикнах. Сега те са за мен много важни хора в моя живот, защото знам, че има винаги на кого да се доверя, а и те да ми се доверят.

Аз чувствам това училище като едно бащино огнище, в което живее

едно сплотено семейство. Защото то се грижи за мен и за всички останали ученици, които учат в него, но и не само. Помага и на децата от местния дом за деца, лишени от родителски грижи. Всяка година моето училище прави коледен базар, на който се продават само неща, изработени лично от учениците, като торбички от плат, несесери, шапки, коледни картички. Със събраните пари купуваме подаръци и лакомства за малчуганите.

Професионална гимназия по транспорт и лека промишленост за мен е едно благородно, забавно, грижовно, елитно, уникално училище, което изпълва учениците с радост и усмивки. Моето училище до такава степен влиза под кожата на учениците си, дори и след завършването си те доста често го посещават. Може би защото искат да си спомнят хубавите ученически години, прекарани в него.

Наистина много се радвам, че преди три години съм взела правилното решение за това къде да продължа своето образование. Аз съм много благодарна на моето училище, че ме прие с широко отворени обятия и че ме научи на толкова много неща, които ще са ми полезни и за напред в живота.

И последно...Бих казала. **БЛАГОДАРЯ ТИ, ПГТЛП,** че ми показва пътя на знанието и доброто, по който мисля да продължавам да вървя и занапред.

Мария Златкова Годорова XI а клас

Моето училище /есе/

Аз съм ученик в девети клас на Професионална гимназия по транспорт и лека промишленост в гр. Омуртаг. За първа година съм в това училище. В първия учебен ден ми беше много странно и чуждо, но постепенно свикнах. Притеснено ми беше, защото до осми клас учих на село и бях сам в новото училище. Не познавах никого от моите съученици, освен някои от по-големите. За първи път видях новите си учители и директорите на училището.

В моето училище има традиция учениците от горните класове да предават символичен ключ-ключът на знанието. За мен беше голяма чест да приема ключа на знанието. От всички деветокласници избрах мен, може би заради това, че успехът ми от свидетелството за осми клас беше много добър.

Аз изучавам специалността монтьор на транспортна техника. Избрах да уча в това училище, защото ще получа и диплома, и професия. Освен това ще получа и безплатна книжка за водач на моторно превозно средство.

Моето училище ми осигурява безплатен транспорт от село до града и пълен комплект безплатни учебници. Записах се и участвам в два клуба-„Граждански журнализъм” /към асоциация „Интегро”/ и „Искам да успея” по проект УСПЕХ. Интересно ми е, защото общувам с деца от различни етноси. Намерих нови приятели.

Тази година ми е много трудно, защото имам нови учители и нови специални предмети. Надявам се успешно да завърша девети клас. Целта ми е да завърша средно образование. А може би и висше. Не се знае. Искам да имам работа, професия и добро семейство. За да дам добро бъдеще на моите деца.

И знам, че за това ще ми помогне моето училище.

Валентин Станимиров Митков IX б клас

Моето училище /есе/

Училището е нещо, което се помни. Помни се първия учебен ден, първия учебен час, първия звънец. Спомням си, когато отидох при моята класна и я попитах: „Аз във вашия клас ли ще бъда?”, а тя много мило ми отговори: „Да в моя клас ще бъдеш”. Колко много се вълнувах тогава! С нетърпение чаках да започнат часовете, за да се запозная с моите нови съученици, които ще ми станат приятели завинаги. Разбира се, имаше и познати мои съученици, с които се познавам от години. Ако съм честен всъщност от началото училището не ми харесваше особено. Преди да се запиша винаги си казвах не няма начин- никога няма да уча в тази „тъмница” /така наричам училището по принцип/, а и самата професия автомонтьор не ме вълнуваше особено. Но след това когато вече започнахме да учим от ден на ден като чели започвах да заобичвам училището, започнах да свиквам с това училище. То определено ми стана като втори дом, а класът ми- второто ми семейство. Голяма част от нас не харесват да ходят на училище заради ранното ставане, заради някои предмети, които не харесваме и още по много други причини. Колкото и понякога да не ни се влиза в някой часове, всички знаем, че без училище ние не можем. Защото училището е единственото място, в което се виждаме с приятели всеки ден, закусваме заедно и намираме нови запознанства. Но според мен по-важното е, че освен че

получаваме нови знания, също така всеки учител се стареа да ни подготви за изпитанията и трудностите, които ни чакат в реалния живот след училище.

Затова казвам обичам училището си, въпреки че не харесвам ранното ставане.

Аспарух Юлианов Савов X б клас

Моето училище (есе)

Началото на всички нас е когато прекрачим за първи път прага на училището. Родителите ни се доверяват на хората наречени учители. Учителите ни дават всичко от което имаме нужда – знания и разбирателство. Самото понятие “училище” е място, където те учат не само на задачи по математика, термини и изучаване на българският език или чужди езици, а и мястото където те правят общителен и добър към другите. Всички ние ходим на училище, защото то ни учи на отговорност, а тя няма да ни трябва само сега, а и през целия ни живот. В училище се запознаваме и с нашите съученици- другите хора, на които можем да разчитаме. И до ден днешен учителите изпращат абитуриентите със сълзи на очи, защото знаят, че те отлитайки от своите гнезда, продължават живота си, но този път сами. Знам, че и аз ще продължа своя живот, но знам, че ще се справя благодарение на хората, които ме учат и ми помагат да се развивам. Въпреки че да си учител е много сериозна професия, която изисква много нерви и търпение- те ни помагат, те ни амбицират и правят от нас нещо по-добро, дори и от самите тях, като ни дават само най-доброто от себе си. Виждали ли сте учител, който учи

учениците си на нещо лошо? Не, нали? Това е така, защото те са невероятни. Те загърбват цялото си семейство когато са на работа- когато са с нас. Тогава ние сме тяхното семейство. Точно за това трябва да ги уважаваме и да не им създаваме допълнителни проблеми, защото и те са наши родители, когато сме в училище. Съучениците ни са приятели, с които ще поддържаме връзка и след време. Те са пример за едно доказано и утвърдено приятелство. Аз имам много приятели в класа, приятели, които няма никога да заменя и ще съм съсипан, ако ме оставят, защото човек без приятели е нищото-тагава няма с кого да споделиш проблемите си и няма кой да ти помогне в загуби, дори няма с кого да се радваш на победите си. Няма кой да ти помогне, когато си в беда – ето, за това ти трябва приятели, те ти дават нужната подкрепа. Моето училище е с голям, просторен и красив двор. Всички в него са дружелюбни и няма от какво да се оплача, а и да има притежавам амбицията да го отхвърля като нещо ненужно и да продължа напред. Харесва ми да ходя точно в това училище всеки учебен ден, защото в него се чувствам като у нас. Имам достатъчния комфорт да не се притеснявам от нищо и никого и да се обучавам както трябва. Благодаря ти, мое училище!

Алекс Емилов Митков X б клас

МОЕТО УЧИЛИЩЕ

Образованието е много важна част от израстването ни като хора. Когато започваме да ходим на училище ние не знаем какво влияние ще има върху нас . За това родителите ни малко или много ни задължават да ходим на училище."Учи за да сполучиш!"- това са

ни го казвали поне веднъж в нашия живот.

Сума ти поговорки и пословици са се изприказвали по тази тема!

И самият факт, че пиша това есе, показва, че съм ги послушал.

Но какво ни дава училището! Моето училище, както всяко едно училище, събира много и различни хора в една сграда. Но за разлика от другите училища - моето събира хора с една цел, да им осигури професия и да им помогне за реализацията в бъдеще. Може да кажете, че това е целта на всички училища. И може би в думите ви ще има нещо вярно, но едно е да искаш, друго е да го направиш! А моето училище е успяло да сплоти ученици и учители и така процеса на обучение става много по-ефективен.

От една страна позволява на младите хора от околността да завършат средното си образование с професия. Което е голям плюс, защото малко хора днешно време могат да си позволят да продължат своето образование, а и смисъла от самото висше се е загубил. Реализацията не е тясно свързана с образованието. Във времена на икономическа криза много млади хора предпочитат да започнат работа, за да помогнат на семействата си отколкото да продължат своето образование! С това нивото на образованост на хората спада. Но за разлика от цялостната неприятна картина моето училище успява да ни подготви и да ни даде необходимите умения за да се справим с несправедливата реалност. Дали ще продължа със занаята, който съм си избрал или ще се насоча в напълно различна посока, не знам. Но знам, че моето училище ме е подготвило за трудностите и съм запознат със спънките, които ще ме преследват в живота.

Моето училище може да изглежда обикновено, но влиянието което оказва над мен и моите съученици го правят специално! Любовта и грижите, с които ни обгръщат нашите учители ни карат да чувстваме нашето

училище дори още по-близо до сърцата си. Това е което, прави моето училище толкова специално - любовта на учителите и техните грижи за нас и нашето бъдеще. Бих искал всички училища да бъдат като моето!

Виктор Елмазов Салиев X б клас

Вестник „От игла до кормило“ се издава от ученици, участващи в клуб „Училищен журналист“ по проект BG051PO001-4.2.05, „Да направим училището привлекателно за младите хора“ Училище за Себеутвърждаване и Подготовка към Европейски Хоризонти (У С П Е Х) съвместно с участниците в клуб „Граждански журнализъм“ по проект на Асоциация Интегро „Да направим средното образование достъпно и атрактивно за ромските младежи от селските райони“.

Професионална гимназия по транспорт и лека промишленост
Адрес Индустриална зона
гр. Омуртаг 7900
тел: +359 0601 22-17
E-mail pg_tlp@abv.bg
www.pgtilpomurtag.dir.bg